

HOSPODAŘENÍ FARNOSTI – ZÁŘÍ 2017

Sbírký		Zálohy – plyn (Innogy)	2 890,-
3. 9. (na opravu fary)	3 674,-	Zálohy – voda	610,-
10. 9.	2 460,-	Poplatky	444,-
17. 9. (na ozvučení kostela)	3 703,-	Oprava vazby misálu	290,-
24. 9. (na charitu)	3 250,-	Nákup svíček	2 600,-
28. 9.	1 076,-	Nákup uhlí	7 273,-
Výdaje		Výzdoba do kostela	414,-
Odvod do svépomocného fondu	6 778,-	Pošta	136,-
Zálohy – elektřina (ČEZ)	4 480,-	Údržba kamen	540,-

AKTUÁLNÍ INFORMACE

MODLITBA ZA ZEMŘELÉ VE FARNOSTI

V den Vzpomínky na všechny věrné zemřelé (čtvrtek 2. 11.) **od 17.00 h** se budeme v kostele Umučení sv. Jana Křtitele na hřbitově na Koštofranku modlit za naše zemřelé.

Jména zemřelých, za které se budeme modlit, přinášejte prosím na označené místo v děkanském kostele (do 31. října, pak osobně panu děkanovi).

ZÍSKÁNÍ PLNOMOCNÝCH ODPUSTKŮ PRO DUŠE V OČISTCI

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé, lidově označovaná jako „Dušičky“, je připomínkou zesnulých, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do plného společenství s Bohem a jsou ve fázi „očišťování“. Církev, s odvoláním na některé biblické texty, nazývá toto konečné očišťování „očistcem“. **V období od 1. do 8. listopadu** mohou každoročně věřící pro duše v očistci získat za splnění stanovených podmínek tzv. plnomocné odpustky – tedy prominutí časných trestů za odpuštěné hříchy a uzdravení jejich následků.

1. a 2. listopadu: mše svatá; svátost smíření (v rozmezí „několika dnů“); svaté přijímání; modlitba na úmysl Svatého otce; modlitba za zemřelé na hřbitově (Otčenáš, Věřím v Boha a Sláva Otcí).

3.–8. listopadu: svátost smíření (v rozmezí „několika dnů“); svaté přijímání; modlitba na úmysl Svatého

JEŽÍŠ KRISTUS – ZA KOHO MĚ LIDÉ POKLÁDAJÍ?

Od doby, kdy Ježíš žil, uplynulo zhruba 2 000 let. My křesťané věříme, že Ježíš třetí den po své smrti vstal, že smrtí jeho existence neskončila, že žije dál mezi lidmi, provází je životem. Setkáváme se s ním v modlitbě. Za koho pokládám Ježíše já? Kým je Ježíš pro mne? Co mi na něm imponuje? Co je pro mne nesrozumitelné z toho, co udělal nebo řekl? Nebo co je mi na něm cizí?

V pátek 3. 11. 2017 od 19.00 h proběhne ve velkém sále fary v Semilech setkání zájemců o přijetí svátosti biřmování nad výše uvedeným tématem. Má-li kdokoliv další zájem zúčast-

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 19. října 2017. Uzávěrka následujícího čísla: 2. listopadu 2017. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hřivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 22

22. října 2017

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 23. 10. – 5. 11. 2017

23. 10. Po – – –

24. 10. Út KO 18.00 za + Františka Čakajíka

25. 10. St KA 08.00 za ++ rodiče Masničákovy a jejich děti

26. 10. Čt KA 08.00 za + Marii Opočenskou a živé a ++ z rodů

27. 10. Pá KO 18.00 za + Annu Martinkovou

28. 10. So **Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů**

DD 13.30 za farníky

KK 18.00 za živé a ++ z rodů a duše v očistci

29. 10. Ne **30. neděle v mezidobí**

ZMĚNA ČASU NA ZIMNÍ (03.00 » 02.00)

KO 08.30 za ++ z rodin Lukšovy, Sedláčkovy a Skrbkovy *sbírka na ozvučení*

30. 10. Po – – –

31. 10. Út KO 18.00 za ++ Jozefa, Zdenu, Zdeňka a Jozefa Paholíkovi

1. 11. St **Slavnost VŠECH SVATÝCH**

KA 08.00 za ++ z rodu Udatných

KK 18.00 za ++ z rodů Sotonových a Hyhlíkových

2. 11. Čt **VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ**

KA 08.00 za + Kristínu a Karla Gabana

KK 17.00 společná modlitba za zemřelé

KK 18.00 za duše v očistci

3. 11. Pá KK 18.00 za ctitele Božského Srdce Ježíšova

4. 11. So **Památka sv. Karla Boromejského, biskupa**

DD 13.30 za farníky

KK 18.00 za + Vilima Svitorku a Jana Devátého

5. 11. Ne **31. neděle v mezidobí**

sbírka na opravu fary

KO 08.30 za + Josefa Karmáška a za + Františka Matouše, bratra a oboje rodiče

PŘIJÍMÁNÍ

20. díl seriálu o mši svaté podle sebraných kázání P. Jiřího Reinsberga z let 1981–1990.

Když skončila eucharistická prosba a my jsme ji potvrdili, tak ten, kdo předsedá, rozdává Tělo a Krev Kristovu, ale předtím, jako vždycky před jídlem, se lidé modlí. Začíná to výzvou, kterou znáte: *Podle Spasitelova příkazu a podle jeho božského učení odvažujeme se modlit.* V misále jsou ještě další možné výzvy, dokonce je ten úvod možno improvizovat.

K tomu, aby věřící přijali Tělo a Krev jako duchovní pokrm, směřuje lámání a jiné přípravné obřady, které bezprostředně připravují věřící k přijímání Těla Páně. Zaprvé je to Modlitba Páně. V ní se žádá o každodenní chléb, který křesťanům připomíná i chléb eucharistický: v ní se prosí za očistění od vin, aby tak svaté věci mohly být dány skutečně svatým. Kněz tedy pronáší výzvu k Modlitbě Páně, všichni věřící společně s knězem modlitbu říkají a kněz sám přidává embolismus, který lid uzavře doxologií. Tady jsou dvě cizí slova, embolismus znamená rozšíření poslední prosby Páně a doxologie je chvalořečení nebo blahořečení a je to to, co říkáme: *Neboť tvé je království i moc i sláva navěky.*

Embolismus rozvíjející poslední prosbu Modlitby Páně vyprošuje, aby celé společenství věřících bylo zbaveno moci zla. *Vysvobod nás ode všeho zlého, Bože.* To je vážná prosba. Vlastně jediná z celé Modlitby Páně je znova opakována a rozváděna. Proč? Protože tam je člověk nejcitlivější. Protože tam je člověk spoután, a to spoután sám sebou, a potřebuje vysvobodit. *A dej našim dnům svůj mír.* Svůj mír. Pokud se pamatují, tak lidský mír vždycky spočíval v tom, že už došly zbraně nebo lidi nebo jídlo anebo všechno dohromady. A to není mír. To je jenom příměří válčících stran. Mír právě spočívá v tom, že všechno zlo z člověka spadne, protože je z toho vysvobozen. A proto v takové chvíli, kdy budeme přijímat Tělo a Krev Páně, o tohle prosíme. To je straš-

ně vážná věc.

Potom se prosí dál. Abychom se nikdy nedostali do područí zla. To *područí hříchu* se rozvádí. Když je člověk v područí, tak musí jednat, jsa pod rukou někoho, kdo ho tiskne. Prosíme, abychom *byli v bezpečí před každým zmatkem*, protože právě zmatek je to, co nadělá největší škody. Zmatek působí, že člověk upadne do toho „nic“. *A s nadějí očekáváme požehnaný příchod našeho Spasitele Ježíše Krista.*

Následuje obřad pokoje. V něm věřící prosí za pokoj a jednotu pro církve a celou lidskou rodinu a prokazují si navzájem lásku, dříve než se budou sytit z jednoho chleba. Tam může být háček: *Nehleď na naše hříchy, ale na víru své církve*, tak si člověk může říct, že je to jako v tom židovském vtipu: pan Kohn je lump, ale židovstvo je svatý národ. Tak tedy to ne. Prosíme o to, aby se Bůh nedíval na naše hříchy, ale raději na to, jak se mu hledíme otevřít, protože za ty hříchy by ten pokoj nemohl být. S hříchy také nemůže být. Ale máme přece v sobě jiskřičku víry a s tím drobečkem prosíme, aby hleděl na víru své církve a aby nám dal svůj mír, který nikdo jiný dát nemůže.

To pozdravení pokoje je také zajímavá záležitost. Může se stát určitým zvykem, automatickou lidského jednání, mašinérií, což by bylo špatné. Člověk si pokaždé a vždycky znovu má říkat, proč to dělá a co dělá. Podání ruky není prázdné gesto. Ruka je veliký nástroj bytosti. Podáním ruky se svěříme člověku tomu druhému a přijímá. Tam je v jádru řečeno, co je to dar. Někdo dává sebe a ten druhý tím, že to přijímá, obdarovává toho darovaného, někdo až tolik, že vám ruku zmáčkne, až vám vytrysknou slzy. I na to je potřeba myslet, protože i toto je poselství pokoje, ne mačkat někomu ruku, aby mu zbyl prášek z kostí v pytlí z kůže, ale myslet na to.

J. Reinsberg: *O mši svaté*, Triton, 2016 (redakčně upraveno)

SV. ŠIMON A JUDA (28. ŘÍJEN)

O dvou apoštolech, kteří mají svátek 28. října, ví většina z nás jen to, že jsou hlasateli přicházející zimy: „*Šimona a Judy, zima je všude.*“

U nás byl jejich svátek překryt památkou vzniku Československé republiky, a tak se i v kostele na slavení jejich památky často nedostalo.

Povězme si tedy, co o těchto dvou apoštolech vědí církevní dějiny.

Evangelia i tradice zachovala o nich celkem málo historicky doložených údajů. Ale i to mále je mnoho, když si představíme, jak oba opustili vše, co měli, ženu, děti, domov, jak přes všechny nejistoty, nejasnosti a pochybnosti (když nemohli pochopit, co Ježíš hlásal) mu přesto zůstali až do smrti věrní. Jak oni, neškolení vesničané, šli bez bázně hlásat Krista do dalekých zemí, do velkých měst.

Šimon měl na odlišení od jiného Šimona – Petra, přízvisko Horlivec – Zelota. Zeloté, to byla tajná skupina židovských partyzánů, která bojovala proti Římanům. Také ho nazývali Šimon Kananejský, protože pocházel z Kány Galilejské. Pozdější legendy ho proto ztotožnily s ženichem, na jehož svatbě Pán Ježíš pomohl z nouze, když jim došlo víno.

Působil nejprve mezi židy v Jeruzalémě a v Palestině. Podle podání působil i v Persii.

Jeho druh na misijních cestách, Juda (zvaný Tadeáš – na odlišení od druhého Judy – Jidáše), byl jeden z Ježíšových „bratří“ – tj. příbuzných. Při loučení se ptal: „*Pane, proč se chceš zjevit nám, a ne světu?*“ A Ježíš mu odpovídá, že Boží láska spojuje a sobecká láska rozděluje.

Zachoval se nám i Judův krátký list, tzv. katolický, určený všem křesťanům, ve kterém kárá ty, kteří působí spory a hádky mezi křesťany. Nazývá je mraky bez vody, stromy bez ovoce. Takovými obrazy ukazuje na důsledky

jednání oněch hádavců. Ale přesto uzavírá list projevem své lásky: „*S těmi, kdo chybují, mějte smilování.*“

Všeobecně se má za to, že oba apoštolové stvrдили své hlásání evangelia kolem roku 70 mučednickou smrtí kdesi v Persii. V Římě, v bazilice svatého Petra, jim postavili krásný náhrobek.

Znakem svatého Judy je kyj, kterým byl podle legendy ubit, znakem svatého Šimona je pila, kterou měl být rozřezán.

Kdo je to apoštol? Doslova přeloženo je to vyslanec, vyslanec Boží, Boží služebník. Nehlásá své názory, hlásá hlas Boží. Co hlásám svým životem já? Co hlásáš ty? Svě nálady, nebo Ježíšovu lásku, radost a pokoj?

Šimon Kananejský je patronem barvířů, koželuhů, pracovníků s kůží, dřevorubců i ostatních lesních dělníků, řezbářů, tkalců a zedníků. Juda Tadeáš, jehož sochu máme i v našem děkanském kostele, je patronem všech, kteří se ocitají v krizové situaci (zoufalé a těžké nouzi).

Podle L. Simajchla: *Cestou do Emauz*

